

angaaende dette Punkt, bleve imødekomne. Disse Ændringsforslag skal jeg altsaa tillade mig at anbefale til det høje Ting.

Jeg skal endnu bemærke, at jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at foreslaa denne Ændring i Lovforslaget, idet jeg mente, det muligvis vilde medføre Vanskeligheder, naar man skulde skelne mellem de forskellige Berberisarter. Men efter at Professor Rostrup ogsaa over for den Betænkelse har erklæret, at det nok kunde lade sig gøre, naar vi fik udarbejdet de farvetrykte Billeder, har jeg ment at kunne frafalde mine Betænkelse, og jeg skal altsaa gentagende tillade mig at anbefale Ændringsforslagene til det høje Ting.

P. T. Nielsen: Jeg beklager at skulle gaa imod Landbrugsministeren ved at maatte anbefale at stemme imod de stillede Ændringsforslag. Jeg frygter, at vi da vilde bidrage til, at Loven ikke fik Betydning. Da Landstinget ved Behandlingen af Lovforslaget gik til at paabyde, at Berberissen skulde udryddes, og at man ikke skulde indskrænke sig til, hvad Lovforslaget oprindelig lød paa, at Berberissen skulde fjernes inden for en Afstand af 300 Alen fra Agerjord, blev jeg glad, fordi jeg tror, at skal Loven faa nogen Betydning for Bekæmpelse af Rusten, maa man tage Skridtet helt og fuldt. Jeg tror, det er rigtigst og klarest helt at forbyde Berberissen. Hvis vi vedtage den foreslaaede Ændring, vil det i mange Tilfælde blive vanskeligt at blive klar over, om det er den forbudte Berberis eller ikke, man har for sig.

Jeg er ogsaa bekendt med Andragendet fra Gartnerforeningen til Landbrugsministeren. Det har været ophængt i Læseværelset for at Medlemmerne kunde gøre sig bekendt med det. Men naar Gartnerforeningen anfører, at Professor Rostrup nu har erklæret det for rigtigt, at det kun er den almindelige Berberis, der angribes af Rusten, maa jeg sige, at jeg er af den Mening, at hverken Gartnerne eller Professor Rostrup — og hans Udtalelse forstaaer jeg langt mindre — har Ret, thi i den lille Bog, som Professor Rostrup har udgivet om Sygdomme hos Landbrugsplanter, foraarsagede af Snyltesvampe, skriver han Side 63: „Det er ikke alene den almindelige Berberis, der huser Skaalrusten, men det samme er Tilfældet med de fleste andre Buske af denne Slægt, der dyrkes i vore Haver og Park-

anlæg. Jeg har iagttaget Skaalrusten hos 15 Arter af Berberis.“ Ganske vist siger Rostrup længere nede paa samme Side, at det kun er den almindelige Berberis, som har nogen Betydning i den Henseende, men faktisk er det, at Rusten ogsaa kan optræde paa andre Arter af Berberis end paa Berberis vulgaris, idet Professor Rostrup som sagt anfører, at den er fundet paa 15 andre Arter, og det er sikkert alle de Arter, der dyrkes her i Landet. Jeg har efter at være bleven bekendt med den højtærede Landbrugsministers Forslag henvendt mig til forskellige Autoriteter paa dette Omraade, som have større Forstand paa dette Spørgsmaal end jeg, og de have alle givet den Betragtning Medhold, at det vilde være det simpleste, klareste og bedste, at vi nu i det hele gik til at forbyde Berberissen. Enkelte have gjort den Opfattelse gældende, at selv om man udrydder Berberissen, vil man ikke dermed udrydde Rustsvampe. De mene, at Rustsvampene have andre Veje at gaa end gennem Berberissen, og det er vel rimeligt nok, at det er Tilfældet. Jeg ved, at den gamle Konsulent P. Nielsen, Tystofte, havde samme Opfattelse. Men selv om det er Tilfældet, ere alle dog enige om, at Berberissen i mange Tilfælde er et Gennemgangsled for Rustsvampe, og ved at udrydde Berberissen vil man i høj Grad forhindre Rustsvampenes Udbredelse. Professor Rostrup har anslaaet den Skade, denne Spamp forvolder, til henimod 10 Mill. Kr. om Aaret.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg tilraade at stemme mod det Ændringsforslag, den højtærede Landbrugsminister har stillet, og vedtage Lovforslaget i den Affattelse, det havde ved 1ste og 2den Behandling, og som det foreligger for os fra Landstinget.

N. C. Jensen: Man kan naturligvis have forskellige Opfattelser af Spørgsmaalet om, hvorvidt man rammer Rustsvampene i deres egentlige Rod ved at udrydde Berberissen, men der er ingen Tvivl om, at den er det værste Arnested for Rustsvampenes Fremkomst. Videnskaben synes at have godtgjort det i den Grad, at man ikke kan staa tvivlende over for det mere. Men det forekommer mig, at naar man vil ramme Ondet i dets Rod — thi om at det er et Onde ikke alene hos os, men mange andre Steder, vidne de kolossale Tal, der anføres for Omfanget af den Skade, Rustsvampene volder Landbruget —, saa kan det ikke ske ved Vedtagelse af disse Æn-